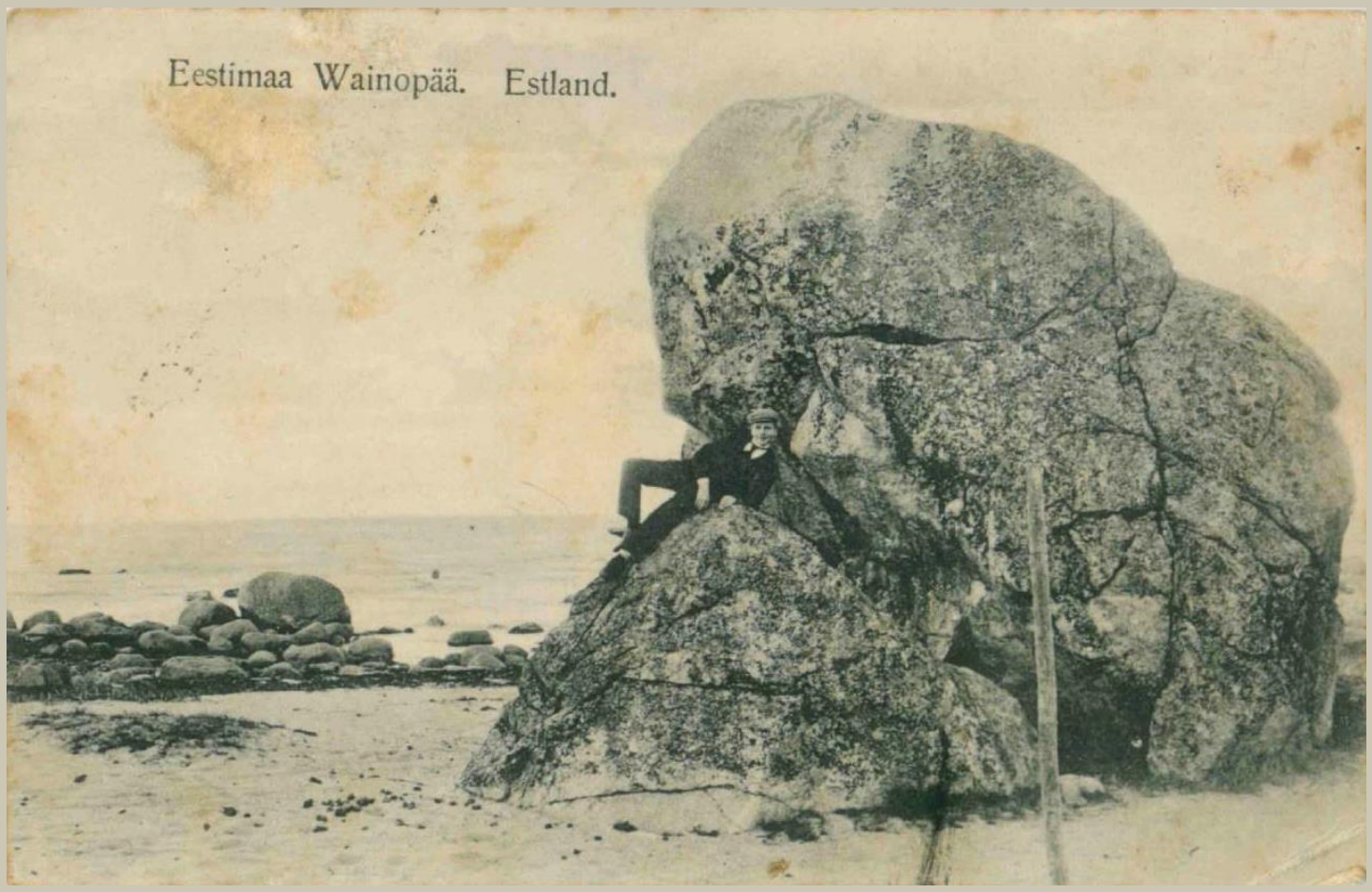

MEIE KÜLA

LAULURAAMAT

VAINUPEA

Käesolev lauluraamat on koostatud 2023. aasta kevadel „Vainupea küla 440 ja Vainupea kabel 130“ juubeliaasta tegevuste raames.

Koostajad Katrin Ummik, Piret Villem ja Allar Korjas.

Lugude valikul abistasid Virve Transtok,
Maire Nagla, Epp Landberg, Kadi Ummik, Mart Vilu,
Tiit Kullerkupp, Jaanus Nuutre ja Mario Luik.

Küljendajad Allar Korjas ja Mario Luik.

Esikaanel on kasutatud postkaarti Krista ja Rein Sillari erakogust.

Tiraaž 100 tk.

Lauluraamatu digitaalne versioon on leitav
www.vainupea.ee/lauluraamat

VAINUPEA | 2023

Laulud

Kaunis koht on Vainupea 5
Vainupea vainu peal 6
Elias ja Elias 7
Amarillo 8
Capri saarel 9
Ei me ette tea 10
Ei meelest läe mul iial 11
Ei ole veel ma selles eas 12
Ei takista vallid 13
Esimene tüürimees 14
Hulkuri valss 15
Imeline laas 16
Jaanipäev 17
Julge laul 18
Kartuliõis 19
Kaua sa kannatad 20
Kaugel, kaugel, kus on minu kodu 21
Kaugel külas 22
Kaugused kutsuvad 23
Kihnu saar 24
Kolmekümnene 25
Kord olin ma röövlite päälik 26
Kui sadam ootab 27
Käime katuseid mööda 28
Kui lähen maailma rändama 29
Küla elab 30
Laev tõstis üles purjed 31
Las jääda kõik, mis hea 32
Las jääda nii kuis oli 33
Las käia, armas peremees 34
Leib jahtub 35
Liverpool Lou 36
Lõbus õllepruulija 37
Ma vaatan paadist kiikriga 38
Majakene mere ääres 39
Matkalaul 40
Meremehe armastus 41
Meremehe elu lõbus 42
Merepidu 43
Meil tuuled sõnumeid tõivad 44
Mis teha meil kui see madrus on purjus 45
Mullu mina muidu karjas käisin 46
Nõia elu 47
Oh punapea Meeri 48
Oma laulu ei leia ma üles 49
Patune mõte 50
Postipoiss 51
Saaremaa valss 52
Sauna taga tiigi ääres 53
Seda paati pole tehtud linnuluust 54
See oli ennemuistsel aal 55
See on nii 56
Sind tervitan 57
Soojus 58
Suudlus läbi jäätund klaasi 59
Suveaeg 60
Suvi 61
Sõprade laul nr. 2 62
Sünnipäevalaul (1) 63
Sünnipäevalaul (2) 64
Tuhanded külad 65
Tuukrilaul 66
Tuulevaiksel ööl 67
Tüdruk, armastan päikest ja tuuli 68
Vana jõgi 69
Vana viis 70
Vanaisa kell 71
Vanas rataslaevas 72
Veel kord 73
Viimne ratsu 74
Vihm koos päikesega 75
Wellerman 76
Õnne soovime sul 77
Öö Chicagos 78
Öö jahedust kallab 79
Ütle meri, mu meri 80

Kaunis koht on Vainupea

A. Bachblum, sõnad M-L. Kalvik

2003. aasta juubelisündmuste raames kirjutatud Vainupea küla laul

Üks laine põhja poolt tulema hakkab
peatub Vaindlool, saab Uhtjul hoogu takka.
Majaka järgi siis kurssi rihib,
VAINUPEA randa end lõpuks sihib.
Süleleb kive ja puudutab liiva,
mööda joostes paategi riivab.

Kaunis koht on VAINUPEA,

Mis on siin erilist, mis on head?
Sihvakad männid, metsade vaikus;
samblaid, seeni ja marjade maiku-
Rännuteedeks ristuvad rajad
jõuda võib sinna, kuhu iganes vaja.

Silmitsi merega sadam ja kabel;

Siin ja seal mõni võrguvahe.
Ammusest ajast siin on seilanud laevu,
kaupa on tehtud ja tüdrukuid kaedud.
Kangeid kalureid praegugi leidub
võrgud kel vee all alati peidus.

See kõik on vist see, miks siin elada tahaks.
Või lihtsalt tulla ning aeg võtta maha.
Kuid on muidki põhjusi tagasi tulla
et aastaringselt nendega koos olla,
kes kanged, töökad ning alati hooles;
silme ja südamega kasvanud mere poole.

Vainupea vainu peal

L. Pärtel

Siin metsamees kuulatab
mändide müha.
Seal lillerikka kääpa varjus
Olli talu ema.
Siin Tõnud-Jaanid, kogu nende sugu.
Kolm põlvkonda kõik.
Siin algas ja ka lõppes
nende sugupuu lugu –
Neid üksikuid vaid kiviristil vaen. Kuid kõigile siin
puhkajaile
kummardun –
ja austust neile loen.
Suurt valu on emasüda uhkand
sest nooruski siin kalmu varjus puhkab.
Ka vanad kaptenidki magavad siin
paljude merd kündnud meestega.
Ja ometi nii väikene
kui kämbla laiune
on
VAINUPEA vainu pealine.
Tundkem siis imelist hurma,
mõelgem elu ja surma
valitsejale –
Kandku ka tuulekohin – meremüha
armastust –
Kandku armastust ja austust
esiisade kalmudelt nende järglasteni.

Elias ja Elias

P. Rebane, sõnad Lauri Saatpalu

Paadist tõstab potsikuid
nüüd peab ootama veel kuid
kuni jälle annab minna
seniks linna minna võib või
Toolil vana Elias
naerdes vuntsi keerutab
mul on võid ja mul on pekki
mitu tekki müüagi võin

Tsaar on surnud, tuleb uus
eide rist on tammepuust
lapsed laiali on ajas
Karlovas ja Kalamajas

VAINUPEAL mul olla hea
vainu peale veereb pea
kui on aeg käes kogu maailm
mööda veereb kuni aeg käes

Kuuris tõstab pliidipuid
ta on kõndind juba kuid
äsja veel ta silmapiiri
servast kinni püüdis püüda
Kord ka see väike Elias
naerdes vuntsi keerutab
tõmbab jalga hõbesaapad
mõõdab mõõga, tormab teele.

Amarillo

N. Sedaka ja H. Greenfield, eestikeelne tekst K. Kikerpuu

Päike lõõmab taevas varju minna pole aega
Aina annan gaasi puhtaks pühin tuuleklaasi
Mõni miil on veel jäänud – tühiasi on see:
Juba tuntud käänud lõppemas on tee

Mul meeles ainult Amarillo,
seal, kus peidus on kõik rõõmude killud,
ja ükskord saab neist Amarillos
üksainus suur ja jäädav rõõm.
La-la-la …

Väravas siis vastu avasüli kallim astub,
Majja teda kannan, suudluse ta mulle annab
Paremat vist sellest ilmas olla ei saa
Kui sul keegi, kellel rõõme võid kinkida

Mul meeles ainult Amarillo,
seal, kus peidus on kõik rõõmude killud,
ja ükskord saab neist Amarillos
üksainus suur ja jäädav rõõm.

Capri saarel

W. Grosz ja J. Kennedy, eestikeelsed sõnad A. Ranne

Kord Capri saarel ma südame kaotsin,
Nüüd enam rahu ma leida ei saa,
Kui teda palmi all istumas leidsin,
Kohe tundsin et armunud ma.

Kui talle sügavalt silmisse vaatsin
Ja nende särast joobusin siis,
Kui temaga merele purjetasin,
Meile tundus sääl kui paradiis.

Ja Itaalia taeva sina,
Võlus meid ta päikene.
Küsisin talt, tahad sina
Nüüd vaid kuluda minule?

Mu käte vahel ta sosistas õrnust
Ja siis kui kätt temal suudlesin ma,
Siis nägin sõrmes tal laulatussõrmust,
Igavest nüüd adjöö, Capri saar!

Ei me ette tea

R. Evans ja J. Livingston, tõlkinud H. Karmo

Kui olin väike tütarlaps,
küsisin emalt, mis on meil ees:
„Kas on ka päevad päikest kõik täis?”
Ema mul vastas vaid:

Ei me ette tea,
mis elu meil tuua võib.
Kuid ometi see, mis peab,
:,: tuleb kindlalt kõik … :,:

Möödusid aastad, suureks sain,
küsisin õrnalt armsamalt ma:
„Kas palju õnne ootamas meid?”
Armsam mul vastas vaid:

Ei me ette tea …

Nüüd, kus mul endal lapsed on,
küsivad nemad: „Mis ootab meid?
Kas on me elu rõõmus ja hea?”
Mina siis vastan neil:

Ei me ette tea …

Ei meelest läe mul iial

Ü. Vinter, sõnad E. Vetemaa

Ei meelest läe mul iial
Le Havre'i kuumad ööd.

Ei meelest läe see piiga,
kel silmad nii kui söed.

Seal rüübatud sai viskit
ja muret polnud miskit,
sest noor ma olin siis ja veri kuum.

:,: Ahoi! Ahoi! sest noor ma olin siis!
Ahoi, ahoi ja veri oli kuum! :,:

Ei ole veel ma selles eas

M. Panzeri, N. Salerno, tõlkinud H. Karmo

Ei ole veel ma selles eas,
et nii kaua kuuvalgel ööl
võiksin seista väraval siin.

Sa mine nüüd ja meeles pea
kaugeid tähti, kuigi neid näed,
kaasa neid taevast ei vii!

See hetk on sulle imeilus romantika,
küllap mulle siin koiduni
sellest räägiksid sa ...

Kuid pole veel ma selles eas,
et nii kaua kuuvalgel ööl
sinu kõrval seista võiks ma.

Sa oled hea, rohkem kui hea,
ning võib olla, et ootuse eest
ka tasuks tunded kord saad ...

Ei takista vallid

Rahvalik laul

:,: Sina kevadel tuled ja õisi mul tood,
ära kadunud õnne mul tagasi tood. :,:

Refr. :,: Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar. :,:

:,: Sina kinkisid mulle üks sinine õis,
mis ikka ja alati meeldida võib. :,:

Refr. Ei takista vallid, ei takista kraav …

:,: Sina oled üks kenadam lillede õis,
ei iial ma sinust küll lahkuda või. :,:

Refr. Ei takista vallid, ei takista kraav …

:,: Aga maalitud lilledel lõhna ei ole
ja sunnitud armastus südamel kole. :,:

Refr. Ei takista vallid, ei takista kraav …

:,: Kui kaugele viivad mind saatuse tiivad
ja maha jäävad kodumaa rannad ja liivad. :,:

Refr. Ei takista vallid, ei takista kraav …

:,: Sest olemas päike ja tähed ja kuu
ja küünlad ja latern kui süda on truu. :,:

Refr. Ei takista vallid, ei takista kraav …

:,: Veel olemas redelid, purded ja muud,
ei takista keegi kaht südant, mis truud. :,:

Ei takista vallid, ei takista kraav,
kui kokku tahab saada üks õnnelik paar.
Ei takista kraavid, ei vihm ega öö,
kui sidumas kahte on armastusvöö.

Esimene tüürimees

Sõnad rahvasuust, rahvaviis Viru rannalt

Esimene tüürimees ei raatsi iial juua,
kõik oma kopkad tahab kodumaale tuua.

Refr. :,: Jää jumalaga, Mann, sest tuules oli ramm
ja reisusihiks oli meile Rotterdam. :,:

Kapten, vana merikaru, juua täis kui tint,
jäi masti alla magama, kui väljas oli vint.

Refr. :,: Jää jumalaga, Mann … :,:

Pootsman on meil kaine peaga vaikne nagu toi,
purjus peaga lärmab nii, et ruhvis kerkib koi.

Refr. :,: Jää jumalaga, Mann … :,:

Kokal puder kõrbes põhja, see on paha märk,
siis masti otsa tõmmatud sai koka vana särk.

Refr. :,: Jää jumalaga, Mann … :,:

Kui masti otsa tõmmatud sai koka vana särk,
see paistis igaühele kui viimsepäeva märk.

Refr. :,: Jää jumalaga, Mann … :,:

Hulkuri valss

A. Tanner, tõlkinud R. Janno, Rootsi rahvaviis

Lossides krahvidel pulmad on hoos,
kus mõrsjal on kroonitud pea.
Seal voolamas šampanja, viin ja šartröös,
kuid südamed külmad kui jää.

Refr. Siis meeleldi maanteel ma tantsin,
kus metsade, tormide laul,
seda marulist hulkuri valssi,
tule minuga, neiu, ahhoi!

Tähis on taevas ja kumamas kuu,
kui kristallid säravad nad,
kuid hulgust ei sugugi segamas muu,
kui mõrsjaga teed astuvad.

Refr. Siis meeleldi maanteel ma tantsin …

Ei hulguse armastus tooruseks lä'e,
tal süda on puhas ja prii.
Ka tema võib armsamat kallistada
ja õnne tal näidatagi.

Refr. Siis meeleldi maanteel ma tantsin …

Nüüd rändan siin ilmas kui põlat' pajats,
mul südames kurbusejoon.
Ma mõrsjaga olen kui ööbikupaar
hüüab elu meil: õnne teil toon!

Refr. Siis meeleldi maanteel ma tantsin …

Imeline laas

T. ja T. Urb

Seal künkal algas imeline laas
Veel vastu taevasina must ja paljas
Kuid hiirekõrvus rohi oli maas
Nii imevärske ja nii imehaljas
Sel künkal algas imeline aas

Me tundsime kuis puude süda lõi
Ja kuulsime kuis mullast võrsus rohi
Puud hüüdsid hääletult ei või, ei või
Ja haljas rohi sosistas, ei tohi
Me tundsime kuis puude süda lõi

Kas tõesti nüüd saab tõde muinasloost
Et sellest laanest tagasi ei tulda
Me läksime ja oksad läksid koost
Ja värskes õhus lõhnas sooja mulda
Kas tõesti nüüd saab tõde muinasloost

Ehk küll me ümber kivist linn on taas
Me kõnnime kui elaks me legendis
Nüüd õites on me imeline laas
Ja kõik ta õied õitsevad meis endis
Ehk küll me ümber kivist linn on taas

Jaanipäev

V. Toomemets, sõnad H. Runnel

Jaanipäevaks kõrgeks kasvab rohi,
rinnust saadik kõrgub kastehein.

:,: Ütle, kust ma rada teha tohin –
igal pool on noor ja õitsev hein! :,:

Jaanipäeval süüdatakse tuled,
tantsuplatsil tallatakse hein.

:,: Aastas kord see õhtu ette tuleb –
igal pool saab muserdatud hein. :,:

Jaaniööl on sõnajalad õites
metsa all, kus kõrge-kõrge hein.

:,: Lapsed, lapsed, sinna minna võite –
niikuinii seal niitmata jääb hein. :,:

Jaanipäeval rinnuni on rohi,
sügis jõuab, jääb vaid kuluhein.

:,: Ütle, kust küll rada teha tohin –
igal pool on noor ja õitsev hein! :,:

Julge laul

T. Macaulay ja J. MacLeodi, sõnad H. Karmo

Vaikin igalpool
ja nii malbe võrgu enda ümber koon,
mille tagant eal ei keegi mind välja too.

Ja see ongi hea –
nõnda ükski hing minust veel ei tea,
et nii tihti endas duelli ma pean.

Ja siis ma olen nagu sangar seiklusfilmis –
ohu ees ei sule iial silmi.
Ei ma satu hätta
ja ükski neiu jätta mind ei enam saa.

Kui tarvis,
tähti taevast alla tooma sõidan,
igas paigas aina kuulsust võidan.
Kasvõi tiigrit paitan,
jah, miski siin ei aita –
kõigist julgem ma, kõigist julgem olen ma!

Ma lähen mööda teed.
Kaunis neiu ruttab minu ees.
Liblikana päevapaistel hõljub ta – ime see!

Kõnnib seal ja kaob...
Ta ei märka, et ta on kui loodud minu jaoks.
Aga hiljem kodus temast
nii kaua veel und ma näen...

Ja siis ma olen nagu sangar seiklusfilmis –
ohu ees ei sule iial silmi.
Ei ma satu hätta
ja ükski neiu jätta mind ei enam saa.

Kui tarvis, tähti taevast alla tooma sõidan …

Kartuliõis

Sõnad ja viis J. Viiding

Pojengipõõsa äärest
telliskivid kadunud
ja katki murtud roniroosi oks.
Vaid suured jäljed üle liiva
otse kuuri juurde viivad,
mille all veel Husqvarnaloks.

:,: Kartuliõis, kartuliõis
ja ülepannikoogid pruunis võis.
Kui vanaonu kartult muldas,
õhtupäike üle kuldas,
tema ammu halliks läinud juust. :,:

Ma istun pika laua taha,
jalad lahti teen
ja näen, et ühe ruudu ees on klaas
ja palgi praos on vana kahvel,
akna ees vineeritahvel,
värvilised klaasikillud maas.

:,: Kartuliõis, kartuliõis … :,:
Ma tõmban lahti lauasahtli,
see on prahti täis,
üks vihik mulle näppu puutub siis,
on lauluridu palju kirjas,
koolilapse ilukirjas,
selle laulu all on aga viis.

:,: Kartuliõis, kartuliõis … :,:

Kaua sa kannatad

V. Toomemets, sõnad H. Runnel

Kaua sa kannatad kurbade naeru,
võta need võtmed ja viruta kaevu.
Teravad tangid too tööriistakuurist,
koer lase ketist ja lind päästa puurist.

Põll võta eest ja põgene kodust,
kuusikutukas näed kaheksat hobust.
Võta see seitsmes, kes heledalt hirnub,
mine ta juurde ja talitse hirmu.

Seitsmes on sinu, sest peas on tal valjad,
sadul on seljas ja rauad on haljad.
Valjaste vahel on raha ja ratsmed,
turjale tõusma pead äkitsel katsel.

Muidu ta sind võib tantseldes tappa,
sõrmed pead suruma sügavalt lakka.
Parema käega pead juhtima hobust,
kiiresti kaugele eemale kodust.

Seitsmes on sinu, sest peas on tal valjad,
sadul on seljas ja rauad on haljad.
Valjaste vahel on raha ja ratsmed,
turjale tõusma pead äkitsel katsel.

Kaua sa kannatad kurbade naeru,
võta need võtmed ja viruta kaevu.

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu

Ameerika rahvaviis

Kaugel, kaugel, kus on minu kodu,
kaugelt tervisi saadan ma sul.
Üksi rändan ma võõramaa radu,
pisar laugel, kui meelestud mul.

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,
tasa sosistas õrn tuulehoog,
kurvalt kaeblesid kajakad rannal,
kurvalt kohises vahune voog.

Vaikseks jäänud on tormine meri,
vaikseks jäänud on kallima rind,
üle lageda vete vaid kajab
kurb ja igatsev hulkuri laul.

Tulge tagasi, Eestimaa pojad.
Tulge tagasi, ootame teid.
Võtke kaasa kõik langenud sõbrad,
võtke kaasa ka haavatud kõik.

Kaugel külas

E. Talsi, sõnad K. Ehin

Kauges külas, vanaema juures,
elasin kord, kogu suve.
Vanaema ja mu armas vanaisa,
aga noorel neiul, neist ei piisa.

Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks, teiseks juuniks.
Võtan kaasa, reketid ja maki, kuid
rannas on vaid üks võrku paikav papi.

Siin kauges külas, teisi näinud pole veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.
Siin ei ole, pangaautomaati,
on vaid naati, palju naati.

Pole noori, pole ühtki poodi.
Miski pole, linna moodi
Jooksen randa, koduküla randa,
et saada pruuniks, teiseks juuniks.

Siis on pidu, teise küla pidu
Seal on noored, teised noored
Siin kauges külas, teisi näinud pole veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

Korraks vaatan, seljataha veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.
Korraks vaatan, seljataha veel.
Tühi rand ja nõmmeliivatee.

Kaugused kutsuvad

Sõnad ja viis A. Uustulnd

Öö saabun´d sadama üle, lainetab lahtede suus,
tähtede helkivas süles naeratab kahvatu kuu.
Tean , et mu tüdruk sa magad. Tean, et sind suigutab tuul.
Sinust mu akende taga jutustab kahvatu kuu.

Refr. Tüdruk, armastan päikest ja tuuli.
Tüdruk, sinust ma unistan vaid.
Oi neid kirsina punavaid huuli.
Tüdruk, ütle mul, kust sa nad said.

Kauguste kutset kui kuulen, see mind nii rahutuks teeb.
Selles on meri ja tuuled, selles on sinavad veed.
Sinul ja tormil ja taeval midagi ühist on teis.
Koos mulle meenute laeval pikil ja pimedail öil.

Refr. Tüdruk, armastan päikest ja tuuli ...

Reelinguil naaldun ja lainetes otse su pilku kui näeks.
Karide kohinas kuulen kutset, su juurde et jään.
Sinule andsin kord sõna, usu ma seda ka pean.
Sina ja mina ja meri – üks meist on liigne, ma tean.

Refr. Tüdruk, armastan päikest ja tuuli ...

Kihnu saar

Rahvalaul Kihnu saarelt

Seal väikesel Balti merel
üks väikene Kihnu saar,
minu igatsus ta järel:
mil ükskord sinna saan.

Las laintel möllab torm,
tuul puhub purjesse,
laev lendab täies vaardis,
rind vahutab tal ees.

Sina väikene Kihnu neiu,
ei ütle mina sul muud:
sina ikka minu neiu,
sind kuumalt armastan.

Las laintel möllab torm,
tuul puhub purjesse,
laev lendab täies vaardis,
rind vahutab tal ees.

Kui täna mul puudub raha,
olen rahul sellega:
joon vanad püksid maha,
küll homme uued saan.

Las laintel möllab torm,
tuul puhub purjesse,
laev lendab täies vaardis,
rind vahutab tal ees.

Kolmekümnene

Viis E. A. Nieminen, eestikeelsed sõnad A. Alre ja G. Loho

Ma oma elust jutustada terve päeva võin
kui kohta elus otsides ma ennast ohvriks tõin
kord proovisin ma ärikunsti, proovisin ka muud
proovi eest sain 15 päeva, kaaslaseks vaid luud.

Olen kolmekümnene, jah kolmekümnene
ehk nelikümmend kevadet saab venitatud veel.
Olen kolmekümnene, jah kolmekümnene
pool elust on mul elatud, pool elamata veel.

Ma naisi olen petnud, vahel ise petta sain.
Ka vargil olen käinud, elus vanglat olen näin´d
Ja ajalehte välja andes miljonäriks sain
ja teisel päeval kaardimängus kõigest ilma jäin.

Olen kolmekümnene, jah kolmekümnene
ehk nelikümmend kevadet saab venitatud veel.
Olen kolmekümnene, jah kolmekümnene
pool elust on mul elatud, pool elamata veel.

Ma ükskord ennast geeniusena päris tunda sain
mu ümber kihas kuningaid ja lausa jumalaid
ja kõigest sellest särast pea jälle ilma jäin
sest juhtus see kõik Seewaldis kus hullusärgi sain.

:,: Olen kuuekümnene, jah kuuekümnene … :,:

Kord olin ma röövlite päälik

Rahvalik laul

Kord olin ma röövlite pealik,
mul laevas oli kaksteistkümmend meest,
:,: me röövisime rikkaid ja vaeseid
ja neidude südameid seest. :,:

Me sõitsime läbi kõik mered,
kus iganes peatus me laev,
:,: me panime voolama vered,
end rikkasti tasus me vaev. :,:

Me laeval oli kulda ju palju
ja viina, mis igamees jõi.
:,: Kõik röövis veealune kalju,
mis laevale hukatust tõi. :,:

Kõik mehed mul uppusid ära,
Sai hauaks neil must merepõu.
:,: Mina üksinda pääsesin ära,
mu päästjaks sai lahtine laud. :,:

Kui oleks ma röövlite päälik,
Mu laevas oleks kaksteistkümmend meest.
:,: Ma rööviksin rikkaid ja vaeseid
ja neidudel südameid seest! :,:

Kui sadam ootab

A. Oit, sõnad H. Karmo

Ma ei näe, kuidas tuul su juustes puhub,
eha värv mängib koduranna veel.
Ma ei näe, kuidas und otsid põuasel ööl,
sest mu laev on ikka alles teel.

Kui sadam ootab koju vaid ühtainust laeva,
siis sada meest seal sada rõõmu leiab eest.
Kui sadam ootab aga kas või sadat laeva,
siis ootad sina vaid ühte meremeest.

Ma ei näe, kuidas peatub sinu põsel
jaaniöö viimne tõrvatulekeel.
Ma ei näe, kuidas torm muudab rahutuks sind,
sest mu laev on ikka alles teel.

Kui sadam ootab …

Ma ei näe sind veel laineladvast üle
ega saa sind hellitada veel.
Aga kord oled sooldund süles mul sa,
sest mu laev on juba koduteel.

Kui sadam ootab …

Käime katuseid mööda

Sõnad ja viis H. Sal-Saller

Käime katuseid mööda, lähme kolame pööningute peal
Nad ei tea mida mõelda, need kes pole iial käinud seal.

Näitad meile suunda vana tuulelipp
Siia ülesse kuulda ei ole midagi.

Käime katuseid mööda, tule lähme turnime tornides.
Lähme katsume pilvi, lähme värvime taeva siniseks.

Ühed tahavad palju, teised rohkem veel.
Mõned tahavad kõike, nad ei kõnni katustel.

Me ei näe teisi kihutamas ringi.
Meil on silmad ainult teineteise jaoks.
Meil on aega hoida teineteisest kinni.
Maailm kuhugi ei kao.

Üksik mees istub kodus, joob õlut ja üksinda kurvastab.
Üksik hooldaja naine vaatab üksinda viimast seebikat.
Klaasist akende taga ja neid on rohkem veel.
Ja nad on üksinda kodus, nad ei kõnni katustel.

Me ei näe teisi kihutamas ringi.
Meil on silmad ainult teineteise jaoks.
Meil on aega hoida teineteisest kinni.
Maailm kuhugi ei kao.

Kui lähen maailma rändama

Rahvalik laul, sõnad H. Käo

Kui lähen maailma rändama,
siis sulle seda ei ütle ma,
sest pole sul tarvis teada, mida ma teen!
Leidub teid ja leidub maid
ja leidub ka sinust paremaid,
kuid pole sul tarvis teada mida ma teen!

:,: Hoian kõik endale, hoian kõik endale,
sest pole sul tarvis teada, mida ma teen! :,:

Teel tuleb vastu peiareid,
vaid möödaminnes ma seiran neid,
jah, pole sul tarvis teada, mida ma teen!
Roosinupp ja veiniklaas
neil peibutuseks kõigil käes,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen!

Koerustükke teen ma teel,
sest püsimatu on mu meel,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen!
Austajaid jääb virnana
minu käidud teele lamama,
jah, pole sul tarvis teada, mida ma teen!

Kui tulen ükskord tagasi,
sind üles mina otsin jällegi,
kuid pole sul tarvis teada, mida ma teen!
Õnnelikuks siis ma saan,
kui minult midagi ei küsi sa,
sest pole sul tarvis teada, mida ma teen!

Küla elab

P. Pajusaar, sõnad A. Ives

Liigub õigel suunal jalg, mis kõnnib külateel.
Külalugudes on alles ajalugu veel.

Iga linn ja riik on alustanud külana.
Külakeel peab igavesti laulus kõlama!

Raskeil aegul küla see, kust abi küsida.
Kuni elavad me külad, saame püsida!

:,: Küla elab, küla jääb, küll ta elab, küll ta jääb,
külatanumatel kaigub vabaduse hääl! :,:

Küla uinub hämarikus, küla ärkab vara.
Külas inimene tunneb inimese ära.

Külaöödes pole õudu, pole paanikat,
külas parimad on jõulud ja on jaanikud.

Tuhat aastat paigal seistes küla liigub ajas.
Igal eestlasel on omaenda küla vaja!

:,: Küla elab, küla jääb, küll ta elab, küll ta jääb,
külatanumatel kaigub vabaduse hääl! :,:

Liigub õigel suunal jalg, mis kõnnib külateel.
Külalugudes on alles ajalugu veel.

Iga linn ja riik on alustanud külana.
Külakeel peab igavesti laulus kõlama!

Raskeil aegul küla see, kust abi küsida.
Kuni elavad me külad, saame püsida!

:,: Küla elab, küla jääb, küll ta elab, küll ta jääb,
külatanumatel kaigub vabaduse hääl! :,:

kül ta elab, kül ta jääb,
külatanumatel kaigub vabaduse hääl!

Laev tõstis üles purjed

G. Ernesaks, sõnad E. Tammlaan

Laev tõstis purjed üles öises fjordis
ja särasid veel tuled mustas vees.
Üks väike tüdruk kaljul õie murdis,
kui ratta juurde asus roolimees.

Õis langes alla ranna vahupiiri
ja tuulelaulu kustus vaikne nutt.
Laev uljalt ulgumere poole tüüris
ja ookeani jõudis hommikul.

Jäid maha rand ja kaljul väike maja
ja sillale viiv alla kitsas tee.
Veel hõljuks nagu üle fjordi vee
siis meremehe nukker laulukaja.

Mees roolis rinna vastu ratast surub,
on iga laine vaenlane ta ees.
Silm otsib aga õrna naisekuju
ja silmapiiri valge vahu sees.

Las jääda kõik, mis hea

Viis G. Fletcher ja D. Flett, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Las jääda kõik, mis hea
ei siis lõpe ka laulud eal.
Eilseks võib saada homne päev
Noorus oli ja on ja jääb

Üks aednik teeb elu lilleaiaks
Värisevad käed, elu see on jääv
Ja aastais daam pruulib õuntest veini
Ta silm nõrgalt näeb, aga vein on jääv

Kui oled noor, sinus peitub jõud
Elu on nii kuum
Südames sul on kindel nõu
Võita ilmaruum

Las jääda …

Üks mees nii hall põldu kündmas orus
Kortse täis ta käed, aga põld on jääv
Ja neiu noor lebab valgel rannaliival
Päikest täis on päev, päike- see on jääv.

Kui oled noor …

Las jääda nii kuis oli

Rahvalik viis, sõnad A. Haava

Oh ära karda, kallim, ei sind ma tülita,
ei iialgi su armu ma taha kerjata.

:,: Las jääda nii, kui oli, las jääda nii, kui on.
Las jääda saladuseks, et sind ma armastan. :,:

Võin uhkelt, külmalt, võeralt sinu silmi vaadata,
võin vaikselt nii kui vari sinust mööda minna ka.

:,: Las jääda nii, kui oli … :,:

Võin teistel suud ka anda ja teisi armasta,
kuid südames vaid siiski ma olen sinuga.

:,: Las jääda nii, kui oli … :,:

Võin vaikselt rannal sõuda ka ilma sinuta,
võin aga põuepõhjas sind kanda lõpmata.

:,: Las jääda nii, kui oli … :,:

Las käia, armas peremees

Ameerika rahvaviis, eestikeelsed sõnad I. Mikiver

Las käia, armas peremees, nii kõrgelt õllelained!
Sest täna pikk meil öö on ees,
Sest täna pikk meil öö on ees,
Sest täna pikk meil öö on ees,
Kuid homme olgem kained, kained, kained!

See mees, kes õllel' au ei tee ja varakult läeb voodi,
See on kui närtsind lilleke,
See on kui närtsind lilleke,
See on kui närtsind lilleke,
Ja lepalehe moodi, moodi, moodi!

Kuid mees, kes enne hommikut ei lahku õllelauast,
See elab elu võrratult,
See elab elu võrratult,
See elab elu võrratult,
Ja võrratult läeb hauda, hauda, hauda!

See neid, kes poisilt musi saab ja emale sest kaebab,
see on kui süütu talleke,
See on kui süütu talleke,
See on kui süütu talleke
Ja süütuna lä´eb taeva, taeva, taeva!

See neid, kes poisilt musi saab ja ise vastu annab,
See on kui õitsev õunapuu,
See on kui õitsev õunapuu,
See on kui õitsev õunapuu,
Ja varsti vilja kannab, kannab, kannab!

Leib jahtub

Sõnad ja viis A. Valkonen

Akna all must metsaäär. Akna peal koltub kuväär.
Mida on maailmas uut? Kiirus, vaid kiirus, ei muud.
Lapsed taas tulla ei saa - lühike aeg, pikk on maa.
Kummutil pildid reas, õlelill nende seas,
kuldjuuksed peas.

Valgel laual rätiku all palav leib.
Madal on uksepiit, lapsed on läinud siit.
Leib jahtub, oodates neid.
Kõrge taevas, madalad, suitsunud laed ...
Trepil on valget lund, puud on täis karget und.
Ootamist tiksumas aeg.

Aknad täis lillelist jääd: mis sa sealt vaatad või näed!
Tulema keegi kord peab, kui ta veel teed siia teab ...
Linnas on siledaid teid - on seal ka magusam leib?
Kuidas seal endaks saad? Juured on sul kesk maad,
memm ja su taat, memm ja su taat ...

Valgel laual rätiku all palav leib ...

Liverpool Lou

D. Behan

Oo Liverpool Lou-Lau!
Oo Liverpool Lou,
vägisi silma veele võtab põhjatuul.
Vaid hetkeks sinu kiharaid riivas minu suu.
Ei sind unusta iial, oo Liverpool Lou!

Kui ma tänaval kõnnin, sabas plikad ja põnnid,
kõik naer´vad mu üle, ei saa ümber ei üle.
Kui mind tuntakse ära, kohe saan ärtus ära.
Sest ma kõigile räägin – mul on inglismaa pruut.

Oo Liverpool Lou,
vägisi silma veele võtab põhjatuul.
Vaid hetkeks sinu kiharaid riivas minu suu.
Ei sind unusta iial, oo Liverpool Lou.

Me tantsisime restos Austraalia ESTO-l
Tegid mulle sa välja, küll sai hirm´sasti nalja.
Aga hommikul koju kärkis sind vanaonu –
Sinna Liverpooli linna, kus su isal on pood.

:,: Oo Liverpool Lou,
vägisi silma veele võtab põhjatuul.
Vaid hetkeks sinu kiharaid riivas minu suu.
Ei sind unusta iial, oo Liverpool Lou :,:

Ei sind unusta iial, oo Liverpool Lou!

Lõbus õllepruulija

W. Gabriel, sõnad J. Pori, P. Veebel

Ma lõbus õllepruulija - hõissa, hõissa!
Ma pruulin õlut lauluga - hõissa, hõissa!

Kui õlu vaadis vahutab - hõissa, hõissa!
Siis tean, et varsti ta valmis saab
Siis juua saab, siis juua saab
Mind õlu alati kosutab
Joon kõikide terviseks ma - ahoi!

:,: Ja sina oled Juhan ja
mina olen Jaan
Kõik väravapostid ma pikali aan! :,:

Ma lõbus õllepruulija - hõissa, hõissa!
Ma pruulin õlut lauluga - hõissa, hõissa!

Kui õlu vaadis vahutab - hõissa, hõissa!
Siis tean, et varsti ta valmis saab
Siis juua saab, siis juua saab
Mind õlu alati kosutab
Joon kõikide terviseks ma - ahoi!

Ma vaatan paadist kiikriga

Eesti rahvaviis

:,: Ma vaatan paadist kiikriga,
kui kaugel on see Saaremaa. :,:

:,: Ei paremat ole kuskil maal
kui suisel ajal Saaremaal. :,:

:,: Seal Saaremaal ei kasva muud
kui kadakad ja männipuud. :,:

:,: Ei paremat ole kuskil maal …

:,: Mu pruut on valge nagu tui,
ma nägin teda mullu sui. :,:

:,: Ei paremat ole kuskil maal … :,:

:,: Tal mustad juuksed, valge kael
ja kaela ümber sametpael. :,:

:,: Ei paremat ole kuskil maal … :,:

:,: Ma rüüpan merest soolast vett
ja räägin armsamale tõtt: :,:

:,: Ei paremat ole kuskil maal … :,:

:,: Kui tahad naiseks tulla sa,
pead Saaremaale sõudema! :,:

:,: Ei paremat ole kuskil maal … :,:

Majakene mere ääres

Ü. Vinter, sõnad E. Vetemaa

Kui on meri hülgehall
ja sind ründamas suur hall.
Kui on meri hülgehall
ja sind ründamas on suur hall.
Nõnda hea on mõelda siis,
et kuskil rannaliiv
ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Nii hea, nii hea on mõelda siis,
et kuskil rannaliiv
ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Seal, kus vana kaev on,
kriiksuv aiavärav on.
Seal, kus vana kaev on,
kriiksuv aiavärav, värav on.
Akna taga õhtu eel,
vaatad mere poole veel.
Ja mere ääres väike maja
ootamas on mind.

Nii hea, nii hea …

Matkalaul

T. Aare, sõnad H. Käo

Seljakotid selga, koju jäägu tsumadan
kikilips ja kaap oodaku oma aega veel.
Mees ei ohte pelga, naine kodus kamandab
kodust välja saab harva ju hea on olla teel.

Paksu metsa vahel vastu tuleb karusid
kaenlas mesitarusid piibutobid suus.
Kuskil võsa vahel libahunte kohata
võib ja õndsalt ohata – emotsioon on uus.

Kahekümnes sajand, näkineiud vete pääl
kose kohinas kandled käes, gaasimaskid peas.
Õitsev ühismajand, murueide tütred sääl
Uutmistuhinas hangud käes, Kungla rahva seas.

Paksu metsa vahel ...

Aga pärapõrgus vanamoodi mõtlejaid
üksikuid on veel mülkasse nende rada viib.
Kohuta ei kõrgus tulevikku tõtlejaid
rõõmus meie meel kolkasse tungib päiksekiir.

Paksu metsa vahel ...

Seljakotid selga koju jäägu tsumadan, kikilips ja kaap …

Meremehe armastus

U. Naissoo, sõnad J. Saar

Kord kalalaeva pardal
ma kohtasin üht meest,
kes kodunt laskis jalga
oma kalli moori eest.

Uau-uau-uau holla-hii, ta ikka laulis nii …
„Naise võin küll võtta ma,
kuid merd ei iial jätta saa.
Naist armastan ma palavalt,
merd meeletult ja salaja!”

Las kaugenevad kaldad,
see rõõmustab vaid meest,
kes kodunt laskis jalga
oma kalli moori eest.

Uau-uau-uau holla-hii, ta ikka laulis nii …

Torm tõuseb, maru algab,
ei hirmuta see meest,
kes kodunt laskis jalga
oma kalli moori eest.

Uau-uau-uau holla-hii, ta ikka laulis nii …

Meremehe elu lõbus

F. Wenneis, eestikeelsed sõnad S. Lipp.

Meremehe elu lõbus,
merele sa rõõmsalt läed,
kui sa reelingutel rahvast
kalu söötmas aina näed.

Hollarii, hollaraa, holarii ja -rii ja -rii ja- rii ja –raa!

Ühes käes on viskipudel
kiiker läigib teises käes.
Nagu peegel kolu hiilgab –
dee me kapten, tubli mees.

Hollarii, hollaraa …

Meie kokk, see vana orik,
täis tal õgitud on vats.
Mannakreemine ta molu
ja kakaone ahtri-ots.

Hollarii, hollaraa …

Valgeid kajakate pilvi
laeva kohal lend´mas näed.
Kirju võõbaga end katta
puhtaks pestud laeva laed.

Hollarii, hollaraa …

Kui sa kaugelt koju jõuad,
ootab üllatus sind ees:
lapsi vahepeal on toonud
maisel' helde jõulumees.

Hollarii, hollaraa …

Merepidu

Sõnad ja viis V. Köster

Valged kajakad kisavad rannal
punapäikese loojangu eel.
Tuulekeerises jõuavad randa
valged lained, mis murduvad teel.

Meri on, meri jääb, meri olema peab,
laine laksudes rannale lööb.
:,: Tihti juhtub ka nii, meri pidu peab siin,
lained mürinal randuvad siis. :,:

Sinimeri, su vahusel pinnal
näkineide seal tantsimas näen,
ja meri on sünge kui hauas,
ei tähti seal vilkumas näe.

Meri on, meri jääb …

Näkineiu, sa punud mul pärga
merelainete sügavas vees,
vesiroosidest punutud paelad
minu ümber sa armutult seod.

Meri on, meri jääb …

Meil tuuled sõnumeid tõivad

Šoti rahvaviis, sõnad rahvaluule

Meil tuuled sõnumeid tõivad,
et tormid tõusevad.
Siis lained laulu lõivad,
meil purjed paisuvad.
Nii, nii, nii, nii merella laulud kõlavad.
Nii, nii, nii, nii laulud kõlavad.

Kui raksudes tuiskavad tormid
ja sünge on meri kui öö.
Kui mässavad lained karmid
ja purjeis käimas on töö.
Siis, siis, siis, siis, tardume innulla vaatama.
Siis, siis, siis, siis, süda meil rahutult lööb.

Kui tormide rahutus raugeb
ja purjeile puhkust toob.
Kui päikene loodele langeb
ja kulda laineile loob.
Siis, siis, siis, siis, jälle me laulud kõlavad.
Siis, siis, siis, siis, laulud kõlavad

Mis teha meil kui see madrus on purjus

Meremeeste laul, Iiri rahvalaulu viisil

:,: Mis teha meil, kui see madrus on purjus :,: (3x)
Siis, kui hommik koidab.
:,: Hei-jah, meil tuleb tõusta :,: (3x)
Siis, kui hommik koidab.

:,: Nädal aega söödaks talle vett ja leiba :,: (3x)
Siis, kui hommik koidab.
Hei-jah, ...

:,: Annaks talle nuusutada vandiotsa :,: (3x)
Siis, kui hommik koidab.
Hei-jah, ...

:,: Pistaks tema tühja õllevaati :,: (3x)
Siis, kui hommik koidab.
Hei-jah, ...

:,: Paneks tema trümmi turskeks lastiks :,: (3x)
Siis, kui hommik koidab.
Hei-jah, ...

Mullu mina muidu karjas käisin

Soome rahvaviis, eestikeelsed sõnad T. Vettik

Mullu mina muidu karjas käisin,
mullu mina karjas käisin.

:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
mullu mina karjas käisin. :,:

Tegin mina pilli pajukoorest,
pilli tegin pajukoorest.

:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
pilli tegin pajukoorest. :,:

Istusin siis mättale mängimaie,
puhuma siis pillilugu.

:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
puhuma siis pillilugu. :,:

Salakesi kuulas minu mängu
karjapõlve kaunim neiu.

:,: Hei! Tillukene vellekene, kuldani, kaldani,
karjapõlve kaunim neiu. :,:

Nõia elu

Ü. Vinter, sõnad E. Vetemaa, laul filmist Nukitsamees

Inimestel elu igav, :,: haldjail hallivõitu. :,:
Nõia elul, sel on võlu, :,: laskem luuasõitu! :,:

Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa vaid õppin'd oled.
Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa õppin'd oled.

Inimene tõuseb vara, :,: ta on tööde ori. :,:
Nõial kratt toob koju vara, :,: kulda on meil kui pori. :,:

Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa vaid õppin'd oled.
Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa õppin'd oled.

Nõidund ma ja uurind veidi, :,: kübara saan potist. :,:
Aga tip-top ballikleidi :,: nõiun jahukotist. :,:

Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa vaid õppin'd oled.
Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem!
Ah, kui hea on olla nõid, kui sa õppin'd oled.

Teiste mured meile kama, :,: klõbistame sõrgu. :,:
Aga pärast maiset jama :,: põrutame põrgu. :,:

Nõia elu, nõia elu, see, jah, on kõige parem ...

Oh punapea Meeri

Rahvalik laul, sõnad H. Käo

:,: Oh, punapea Meeri, sinu leegitsev juus
on süüdanud leegi minu lihas ja luus :,:

Sind nägin ma suitsuses kohvikus,
„Narsaani” seal limpsisid.
Sind vahtisin, kustunud sigaret suus,
ja külmalt sa lahkusid.

:,: Oh, punapea Meeri … :,:

Ja teine kord nägin sind trammi peal,
kus istet sul pakkusin.
Läks silme eest mustaks, kui keeldusid seal
ja tuimalt sa lahkusid.

:,: Oh, punapea Meeri … :,:

Ja kolmandal korral, kui Pihkva rong
kui saatus meid kokku viis.
Siis viivuks mind müksas su silmade tung
ja jälle sa lahkusid.

:,: Oh, punapea Meeri … :,:

Oma laulu ei leia ma üles

V. Ojakäär, sõnad L. Tungal

Üle VAINUPEA valendab aur
Vahulillede udune voodi
Igaühel on südamelaul
Igaühel on see isemoodi

Lähen karjateed, karukell käes
Kutsun hiliseid laule ma koju
Ja nad tulevad männiku mäelt
Kõige viimane udus veel ujub

Minu laule vist teavad siin kõik
Õhus ripuvad kellukakannud
Kuna kõik nad siit karjamaalt sõid
Üks vallatu plehku on pannud

Üle VAINUPEA valendab aur
Mul on närbunud karukell süles
Igaühel on siin oma laul
Ja ma oma ei leiagi üles

Patune mõte

Sõnad ja viis A. Rootsmäe

Jõekäärus maas on käterätik
Veest vaatab vastu limonaadipudelikork
Vesi teeb vikerkaare kui sa läbi lainete astud
Päikeseprillide taha jääb kinni su unine pilk

Sina oled sile ja pruun nagu heas ameerika filmis
punaste huulte vahel valge hambapärlikett
Tuled mu juurde ja kahe käega
pritsid mu peale suve sinist ja kleepuvat vett

Soovin et su paljaid õlgu kataks valge kohev lumi
ja et raagus paju otsas istuks harakas
Üle hämarduva tänava lendab kiiresti paar tuvi
nokkima teri mille puistanud mu punane käpik

Postipoiss

Viis A. Marcs, eestikeelsed sõnad J. Pori

Palju aastaid läinud mööda sellest a'ast,
kui veel olemas ei olnud meie maal
ronge, autosid, jalgrattaid ega tehtud pikki matku,
nagu tänapäeval kõikjal näha saab.

Uhke postipoiss sõitis kord maanteel,
külast külla, linnast linna viis ta tee.
Kõikjal uudiseid tõi postipoiss kaugelt –
nüüd vaid möödund ajast mälestus :,: on see. :,:

Talvel lumi tuiskas, tormas maantee pääl,
juba kaugelt kostis aisakella hääl.
Soojas kasukas seal sõitis mõni rikas linnakaupmees,
sõidust mõnusasti habe härmas tal.

Uhke postipoiss sõitis …

Kirja kallimalt ka postipoiss veel tõi,
vahel suudluse ta selle eest siis sai.
Mitu hõberaha taskus selle vaeva ära tasus,
mida teekond pikk tall' kaasa tuua võis.

Uhke postipoiss sõitis …

Postijaam ja külakõrts need üheskoos.
Soojas kambris oli tuju ikka hoos.
Siis kui jalgu puhkas hobu, peeti külmarohust lugu.
Varsti sõit läks lahti jälle täies hoos.

Saaremaa valss

D. Vaarandi, R. Valgre

Seal laupäevaõhtuselt lõhnavad kased,
kui nendesse vajutad hõõguva näo,
ja pühapäev hinges sind uskuda laseb,
et õnne vaid kauguses kukuvad käod.

Refr. Oh, keeruta, lennuta, linalakk-neidu,
kel silmist nii kelmikaid sädemeid lööb!
:,: Ei sellist küll maailmas kusagil leidu
kui Saaremaa heinamaal juunikuu ööl. :,:

Ning hämaras toomepuu lumena valev
on sinule hõiskavaid ööbikuid täis.
Miks muidu su huuled ja õhetav pale
nii õunapuu õiele sarnane näib!

Refr. Oh, keeruta, lennuta …

Oi, Saaremaa niitude kastesed süled,
öövaikuses lauludest helisev nurm!
On pilvedest helendav taevas su üle
ja kirgliku suudluse esmane hurm.

Refr. Oh, keeruta, lennuta …

Just sellisel heinamaal peamegi pidu,
kus hämarik koidule ulatab käe.
On kõikide mõtteid ja toiminguid sidund
see tööde- ning rõõmudeküllane päev.

Refr. Oh, keeruta, kudruta kavalat juttu,
kuldtärniga nooruke sõjamees sa.
:,: Me ööd on nii valged ja kuluvad ruttu,
et linalakk-neidu sa püüda ei saa. :,:

Sauna taga tiigi ääres

Rahvalik laul

Sauna taga tiigi ääres mängis Miku Manniga.
:,: Püüdsid väikseid konnapoegi lõhki löödud panniga :,:

Mul kodu kaugel maha jäi, jäi, jäi
ja väike neiu kurvaks sai, sai, sai.
:,: Kui ta kuulis, et lähen ära kaugele,
ei tea, kas tulen tagasi, või sinna jään :,:

Kuule Miku, ütles Manni, eks see ole kena konn.
:,: See vist selle suure konna väike sugulane on :,:

Mul kodu kaugel maha jäi, jäi, jäi
ja väike neiu kurvaks sai,sai,sai.
:,: Kui ta kuulis, et lähen ära kaugele,
ei tea, kas tulen tagasi, või sinna jään :,:

Rumal Miku, vastas Manni, ei see ole päris konn.
:,: Suurel konnal neli jalga, sellel ainult saba on :,:

Mul kodu kaugel maha jäi, jäi, jäi
ja väike neiu kurvaks sai, sai, sai.
:,: Kui ta kuulis, et lähen ära kaugele,
ei tea, kas tulen tagasi, või sinna jään :,:

Seda paati pole tehtud linnuluust

V. Ojakäär, sõnad D. Vaarandi

Seda paati pole tehtud linnuluust,
kaared ise painutasin tammepuust.
Ei ma pannud pilliroogu mastideks
ega punapõllekesi purjedeks.

Tugev mootor tuksub nagu süda tal,
lained temal mürisevad täävi all.
Ja ta endas kannab kolme kanget meest,
kes on läbi käinud mitme mere veest.

Kõige nooremal on üle valla ramm,
vanem võrke laskma kõige osavam,
kolmas aga väga palju laule teab,
kalad teda kuuldes merest tõstvad pead.

Igal mehel noorik randa maha jäi,
igaühel kallis paadi vastas käib.
Aga harva näen ma oma päiksekiirt,
tema on ju tähtis karjabrigadir.

Küll ta kaunis on, kuid kibe nagu sool.
Ütleb: „Sina merest kehva kala tood.
Rohkem kasu toovad minu kirjakud,
kui su lahjad tursad, lestad kõversuud.“

„Oota, oota! Tulgu kagutuuled vaid,
näha toon sull’ iludusi angerjaid –
sihvakad ja sirged sabakuubedes,
tulevad ja kummardavad sinu ees.

Oota, küll sa minu karja näha saad!
Lõhed, laiad laugud otsal säravad,
seljauimed vikerkaarest värvitud,
küljed hõberahadega kirjatud.“

See oli ennemuistsel aal

Rahvalik laul

:,: See oli ennemuistsel aal
kui heeringas elas kuival maal :,:

:,: Ta hoidis ennast eemal veest
ja teda peeti kassi eest :,:

:,: Kord kaljas kahe mastiga
läks teele soola lastiga :,:

:,: Seal laeval oli heeringas
kes hiiri rotte hävitas :,:

:,: See heeringas oli maiasmokk
tal meeldis väga soolavakk :,:

:,: Ta näris soola hoolega
siis mõlema suupoolega :,:

:,: Ei pannud süües tähele
et näris augu laevasse :,:

:,: Siis kaljas kahe mastiga
läks põhja soola lastiga :,:

:,: Seepeale Neptun vihastas
ja ütles: "Kuule heeringas :,:

:,: et kaljasesse augu sõid
ja uue laeva põhja tõid :,:

:,: se karistuseks pead sa nüüd
merevee sees elama :,:

:,: Sind merest kinni püütaks
ja tünni sisse soolataks." :,:

:,: Ja sellest ajast tõsi see
on merevesi soolane :,:

See on nii

J. Lennon ja P.McCartney, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Kui minu ees on suurim ummik, õige tee just leiad siis:
ära meelt vaid heida – see on nii!
Ja kui sind vahest solvav vale tabab nagu terav piik,
tea, et tõde võidab – see on nii!

See on nii, see on nii, see on nii, see on nii.
Maailm aina muutub – see on nii!

Võib õhtu kaasa tuua pilved, aga särav koidukiir
näitab jälle päikest – see on nii!
Kui homne päev on targem eilsest, tagasi meid aeg ei vii...
On vaid tarvis teada – see on nii!

See on nii, see on nii, see on nii, see on nii,
maailm aina muutub – see on nii!
See on nii, see on nii, see on nii, see on nii,
hea seal võidab halva – see on nii!

See on nii, see on nii, see on nii, see on nii!
On vaid tarvis teada – see on nii!

Ka raske muremõtte taga läheb selgeks silmapiir.
Lootus ütleb meile: – See on nii!
Kui vana laul kord ära kulub, sünnib uus ja parem viis.
Laulud, need ei lõpe – see on nii!

See on nii, see on nii, see on nii, see on nii,
maailm aina muutub – see on nii!

See on nii, see on nii, see on nii, see on nii,
hea seal võidab halva – see on nii!

See on nii, see on nii, see on nii, see on nii!
On vaid tarvis teada – see on nii!

Sind tervitan

F. Grothe, K. Wilczynski, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Tõstkem nüüd klaasid, mis ääreni täis,
hüüdkem nüüd südamest: – Tervist!
Sõnu on sooje ja sõnu on häid,
laulus see niiviisi käib:

Sind tervitan, armas hällilaps,
sind tervitan tuhat korda veel!
Sulle kõik lilled õitsku,
sulle kõik tähed paistku –
sind tervitan, armas hällilaps!

Täitugu iga su lootus ja soov,
õnne vaid elu sul toogu!
Kordugu kaua need aastad, mil koos
laulame lõbusas hoos:

Sind tervitan, armas hällilaps,
sind tervitan tuhat korda veel!
Sulle kõik lilled õitsku,
sulle kõik tähed paistku –
sind tervitan, armas hällilaps!

Soojus

Blue Swede, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Tänaval tuisk hiilib, rajab lumes teed.
Otsib ta sealt soojust, kuid milleks talle see.

Kõnnin tuisus, märkan eemal seal
tüdruk naerab. Tunnen hellust head.
Näen soojust ta pilgus, seal tuluke vilgub.
See palju muuta võib.

Tuisk ei lootnud leida veel endast võimsamat.
Ei sellist soojust teadnud ta, mis ei kao ta teelt.
Kõikjal tuisk nüüd keerleb varmalt lumeteel.
Otsib ta sealt soojust, kuid milleks talle see.

Kas too tüdruk seda üldse teab,
et ta naerus peidus kevad seal.
Aeg võib kevade tuua ning uut elu luua.
Ta palju muuta võib.

Kas too tüdruk seda üldse teab,
et ta naerus peidus kevad seal.
Aeg võib kevade tuua ning uut elu luua.
Ta palju muuta võib.

Suudlus läbi jäätund klaasi

R. Rannap, sõnad O. Arder

Hetke vaid mõni mälestus kestab,
kuid on neid, mida minna ei lasta.
Küllap siis on meil väga neid vaja,
sest nad leiavad aja, külastavad meid taas.

Hetke vaid mõni mälestus kestab,
kuid on neid, mida minna ei lasta.
Küllap siis meie vajame neid,
sest nad tulevad taas, kas Sa ootad või ei.

Sajab akna taga laia valget lund veel õhtu eel.
Ja ma äkki läbi jäätunud klaasi siis Su silmi näen.
Sina surud vastu külma klaasi suu ja mina ka.
Ja jäälilled kõik me aknaklaasil siis sulavad.

Hetke vaid mõni mälestus kestab …

Sellest päevast saab nüüd õige mitu lund ja muudki veel.
Tundub nagu oleks toona näinud und ma õhtu eel.
Nüüd mu akna taga ulub jäine tuul ja kurb on meel,
kuigi aken on just nõnda nagu siis lilledes.

Suveaeg

M. Jerry, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Kui on suveaeg, päike meelitab meid.
Pilved puhtad kõik - tahaks haarata neid.
Tuleb mõnus ilm, juba varakult siis mereranda läed.
Veidi ringi käid, kuni päevitunud tütarlast sa näed.

Kui on ilus ta, hoia pilgud tal peal,
kui ei meeldi ta - leiad teisegi seal.
Sest on suveaeg, millal südameski lahedam on kõik
ja kus näkineid ära võluda sind minutiga võib.

Kui on suveaeg, uued laulud siis lood,
neiu silmist sa puhast päikest vaid jood.
Üle keha käib päeva kallistus kui tulipalav lõõm
ja sa tunned siis, et on elu lihtsalt elamise rõõm.

Kui on suveaeg, päike meelitab meid.
Pilved puhtad kõik - tahaks haarata neid.
Ja kui lehed puult lõpuks räsib ära pahur sügistuul,
siis on mõelda hea, kuivõrd tore oli aeg sel suvekuul.

Suvi

M. Alatalo, eestikeelsed sõnad R. Linna

Päikene paistab ja loodus lokkab, kätte jõudnud suvi.
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab, kätte jõudnud suvi.

Oli karvamütsi aeg juba ammuilma otsas,
higi voolas ojana, saapad olid väiksed ja
kindad olid aukus, püksisäared põlvini.

Sild vajus katki, kui metsas tantsis jänku,
üle jõe enam ei saa, kuskil hange all aga
karu ott veel tukkus ega teadnud kedagi ta.

Päikene paistab ja loodus lokkab, kätte jõudnud suvi.
Lõokene lõõrib ja õu kõik rõkkab, kätte jõudnud suvi.

Mõnikord külmataat meil vingerpussi mängis,
ahju taha ajas kõik, uksed pandi kinni ja
olime kui vangis, koolitunnid ära jäid.

Mõni meist jäi grippi, ei aidanud siin miski,
valu vaevas nädalaid, meelest läksid talverõõmud,
nagu polekski neid olnud, kuni tuli kevad päästis meid.

:,: Päikene paistab ja loodus lokkab, kätte jõudnud suvi.
Lõokene löörib ja õu kõik rõkkab, kätte jõudnud suvi. :,:

Sõprade laul nr. 2

J. Tätte

Sõbrad, teiega on hea, aga elu samme seab
hakkan minema nüüd oma kitsast rada.
Aeg vaid üksi seda teab, karmis saladuses peab
kus on peidet minu saabumise sadam.

Ja mu õnn võiks olla suur
kui te ükskord nähes kuud
mõtleksite siis ei rohkem ega vähem
kui et kurat teab mis moodi tal seal läheb.

Uusi sõpru, usun veel, leian tollel võõral teel
aga mäletate kuidas jõime viina.
Kuidas rõõmsaks muutus meel, kui kitarre ainus keel
võis meid pikkaks õhtuks unustusse viia.

Ja mu õnn võiks olla suur
kui te ükskord nähes kuud
mõtleksite siis ei rohkem ega vähem
kui et kurat teab mis moodi tal seal läheb.

Sünnipäevalaul (1)

A. Oit, eestikeelsed sõnad J. Saar

Nii palju kui kärjes mett ja
rosinaid kringli sees,
Nii palju kui laulus tõtt,
me õnne sull' soovime!

On aastas kord sünnipäev,
nii tore ja rõõmus päev.
Ja naer olgu sul silmis
kui vikerkaar
ning elu kui filmis,
hip-hip-hurraa!

Palju on küünlaid sul kringlil,
torte ja kooke täis laud.
Tulevad, tulevad kingid,
meil on see au!

Ja naer olgu ikka su silmis
kaunis kui vikerkaar.
Ja elu on sul nagu filmis,
hip-hip-hurraa!

Sünnipäevalaul (2)

M. Mattisen ja J. Tamm

Juures on aasta ja suureneb skoor
Selleks et surra, sa oled veel noor
Võta siis vastu me õnnitluskoor
Tervist ja proosit ja skoor

Sünnipäevalaps, võta veel üks naps
Küll siis tervet maailma rõõmsalt näed
Võta veel üks kruus, siis on laulud suus
Sul on ainult kord aastas sünnipäev

Olgu su ümber nii lilled kui lärm
Olgu sul jookidest jõgi või järv
Olgu sul kringlites kergitav pärm
Rõõsa su põskede värv

Tiksuvad aastad ja tuksuvad kuud
Kukuvad juuksed ja loksuvad luud
Nõrgeneb mõistus ja nüristub vaim
Nii kui jääb kastmata taim

Sünnipäevalaps, võta veel üks naps
Küll siis tervet maailma rõõmsalt näed
Võta veel üks kruus, siis on laulud suus
Sul on ainult kord aastas sünnipäev

Tuhanded külad

Autorid M. Zilmer, J. Kask, T. Tasa

Tuhanded külad, tuhanded talud, laiali Eestimaal.
:,: Sündinud nendes kadunud põlved, vanavanemad. :,:

:,: Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab, elad sina ka. :,:

Külvasid vilja, lõikasid vilja, vanavanemad.
:,: Tähistaevast lugesid ilma, lastele saatust ka. :,:

:,: Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab, elad sina ka. :,:

Lapsed kasvasid, sirgusid suureks, pöördusid metsast ja maast,
:,: rebisid puruks põlised juured, lahkusid kodust nad. :,:

:,: Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab, elad sina ka. :,:

Rändasid ringi, kandsid kingi pastelde asemel nad.
:,: Otsisid õnne avali silmi, õnn jäi neil leidmata. :,:

:,: Oo, Eestimaa, oo, sünnimaa,
kuni su küla veel elab, elad sina ka. :,:

Tuukrilaul

T. Aare, sõnad O. Arder

Ei ole kellelgi nii uhket ülikonda.
Ei ole seatina taldadega kingi.
Nad sinust maha peavad jääma supelranda,
kui sina vee all asjalikult kõnnid ringi.

Sa vee all rahus oma päevatööd saad taha
ei sõber telefoni teel sind tülita.
Et lisaraskus liialt rõhub sinu keha,
siis pinsile saad varem, nagu oletan.

Vaga vesi, sügav põhi ...

Kas tunned alati end nagu kala vees sa?
Ei tundu ohutuna mulle sinu koht.
Seal pole millegagi täita oma lõõtsa,
kui juhtub midagi ja otsa lõpeb õhk.

Vaga vesi, sügav põhi ...

Sa vee all rahus oma päevatööd saad teha.
See pole sina, kes peab masti ronima.
Ehk vee alt välja tulla hoopiski ei taha,
sest pinnapealsed asjad sind ei huvita?

Vaga vesi, sügav põhi ...

Jah tänu sinule on vee peal mitmed laevad,
jah tänu sinule on merepõhja kaart.
Ma usun, mehed, et teil tasub näha vaeva
Ja vee alt otsida meil tuleb oma saart.

Tuulevaiksel ööl

J. Tätte

Tuulevaiksel ööl tean, mis moodi lööb
udukell su laevaninas. Paigal püsib aeg.

Tuulevaiksel ööl süda kiirelt lööb.
Oodanud sind olen kaua, veidi jäänud veel.

Sulle tahan hüüda juba veel ja veel ja veel -
tuule suund on nord,
nüüd on minu kord teha tormi sinu südames.

Tuulevaikne öö, udukell vaid lööb.
Käed, mis tahtsid rooliratast, tahavad nüüd sind.

Kumer silmapiir lahku meid kord viis.
Sina otsid valget purje, mina otsin maad.

Sulle tahan hüüda juba veel ja veel ja veel – tuule suund on nord,
nüüd on minu kord teha tormi sinu südames.

Tüdruk, armastan päikest ja tuuli

Sõnad ja viis A. Uustulnd

Öö saabund sadama üle, laiutab lahtede suus.
Tähtede helkivas süles naeratab kullane kuu.

Tean, et mu tüdruk sa magad, tean, et sind suigutab tuul.
Sinust mu akende taga jutustab kullane kuu.

Tüdruk, armastan päikest ja tuuli.
Tüdruk, sinust ma unistan vaid.
:,: Oi neid kirsina punavaid huuli!
Tüdruk, ütle mul, kust sa need said? :,:

Kauguste kutset kui kuulen, see mind nii rahutuks teeb.
Selles on meri ja tuuled, selles on sinavad veed.

Sinul ja tormil ja taeval, midagi ühist on teil.
Koos mulle meenute laeval pikil ja pimedail öil.

Tüdruk …

Reelingul naaldun ja laintes otse su pilku kui näeks.
Karide kohinas kuulen kutset, su juurde et jääks.

Sinule andsin kord sõna, usu, ma seda ka pean.
Sina ja meri ja mina – üks neist on liigne, ma tean.

Tüdruk …

Vana jõgi

J. Christie, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Kõike head, vilgas kodulinn,
jätma pean mõneks ajaks sind,
sest kuskil kaugel on ootamas mind
üks vana jõgi …

Telgi kaldale kaasa toon,
Purju end värskest õhust joon
Ja tunnen taas, et ta looduses on –
see vana jõgi …

Vana jõgi, vana jõgi – kui pelgupaik sa minu jaoks.
Vana jõgi, vana jõgi – mis teen küll siis, kui sa ükskord kaod?
Vetepeeglis kasesalu väreluste värv.
Käin paljapäi ja paljajalu, puhkab pingul närv.
Vana jõgi …

Peatub siin rutlik ajasamm,
Magab vaid vana veskitamm,
On värskust täis iga päikesesamm.
Vana jõgi …

Vana jõgi, vana jõgi – kui pelgupaik sa minu jaoks …
Vana jõgi, vana jõgi – mis teen küll siis, kui sa ükskord kaod?
Vetepeeglis kasesalu väreluste värv.
Käin paljapäi ja paljajalu, puhkab pingul närv.
Vana jõgi …

Vana viis

I. Berlin, eestikeelsed sõnad O. Kopvillem

Mängi mulle seda vana viit, mis kord laulis emake.
Mõtted kaugele mind viivad siit, mälestuste rajale.

Mul meenub päev kraavikaldal,
paljajalu ma jooksin, varba veriseks lõin,
kaks kääru võileiba sõin, vastlüpstud piima ma jõin.
Siis püüdsin noodaga kala
järvel viskasin lutsu, paadist kaotasin mõla.
Eemalt kostis karjakella kõla,
ikka meeles see päev.

Hällilaulu saatel kiikus kiik, seintel helkis tuhat tuld.
Laula mulle seda vana viit, mis kord ema laulis mul.

Ta laulus muinasmaa lõi,
haldjad tuppa ta tõi, viis pilved päikese eest,
nii kuulas väikene mees, pea paistmas patjade seest.
Legende emake seal
laulis, kuni ta hääl vaikselt kaugemaks jäi
ja poisu väsinud päi,
kätkis magama jäi.

Kui kord suureks sirgus väike mees
meenus ema vaikne laul.
Meeles mõlkus vana tuttav viis,
mis kord ema laulis siis.

Vanaisa kell

H. C. Work, eestikeelsed sõnad V. Salumets

Kui mu vanaisa kell lebas nukralt laua peal
sellest päevast, kui merelt lahkus ta.
Ei sest hõbedasest kannist loobund vanaisa eal
kui ta läbi rändas mereteed ja maad.

Ühel päeval kord siis sõnas pojale ta nii:
“Ainult merele jääb kella süda truuks”.
Peatus kell, kui suri see vana mees,
kes tal sõbraks olnud pikal mereteel.

Polnud tahtmist tal tiksuda.
Laual vaikides lebas ta.
Peatus kell, kui suri see vana mees,
Kes tal sõbraks olnud pikal mereteel.

Kui mu isa sirgus suureks, endal leiba teenis töös,
Kauged meresõidud talle võõraks jäid.
Polnud mere jaoks ta loodud, maad kündis päevad-ööd,
Nii see kell ta laste mänguasjaks sai.

Sest ka meis, tema lastes, polnud meremehe verd.
Ainult raamatutes olid kauged maad.
Peatus kell, kui suri see vana mees,
Kes tal sõbraks olnud pikal mereteel.

Aastad möödusid, lapsepõlvest mälestus nii hell
Taas ma mereranda kodu rajasin.
Äkki kord ühel päeval hakkas tiksuma see kell,
Mis nii palju aastaid laual lebas siin.

Jäi veel imestada vaid, kui ma uudist kuulda sain,
Et sel päeval oli sündinud mul poeg.
Tiksus kell, et oodata sõpra head,
Kes ta mereteele kaasa kord viib.

Oma uut noorust algas ta, tahtis uut aega näidata.
Tiksus kell, et oodata sõpra head,
Kes ta mereteele kaasa kord viib.

Vanas rataslaevas

J. Fogerty, eestikeelsed sõnad H. Karmo

Tulutoova töö jätsin linnas,
sest see röövis kõik minu päevad-ööd.
Vana rataslaeva peale ma läksin –
aega nüüd on palju, vähe tööd.

Vanas rataslaevas,
seal tunnen end kui taevas.
:,: Sõidan, sõidan, sõidan mööda jõge ... :,:

Seestpoolt võõraks jäid mulle linnad.
Kinnisilmi neis ringi käisin ma.
Aga jõelt neid märkan võrratus ilus,
nii et enam pilku neilt ei saa.

Vanas rataslaevas,
seal tunnen end kui taevas.
:,: Sõidan, sõidan, sõidan mööda jõge ... :,:

Rahvas on jõel hea ja lahke –
teretulnud siin on alati kõik.
Ärgu muret olgu, kui ka puudub raha,
mõne penni laenuks neilt saada sa võid

Vanas rataslaevas,
seal tunnen end kui taevas.
:,: Sõidan, sõidan, sõidan mööda jõge ... :,:

Veel kord

A. Duff, eestikeelsed sõnad H. Käo

Ma ikka tunnen vahel, et nähtamatu ahel,
see on linna külge kinnitanud mind.
Siin igal majal number, näod tuhanded mu ümber,
kuid ikka ihuüksi tunnen end.

Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord,
endalt heita linnaahelad,
Veel kord, veel kord, veel kord, veel kord,
veel kord mängida puhtal noorusmaal.

Nii kivised seal põllud, et kivi kivi õlul,
sealt saadud leib on kõigest magusam.
Nii sinine seal meri, täis päiksevalgusteri,
suur õnn, kui sellest kõigest osa saan.

Veel kord …

Seal pääsukeste tiivad mul une silmist viivad,
kui ma värskeil heintel ärkan hommikul.
Joon külma piima kaevul, kass vaatab, nägu naerul
ja ta pilgus helgib kaval kassikuld.

Veel kord …

Kuid aastad läevad üha ja lõppu pole näha.
Ma jalgupidi kinni asfaldis.
On müürid vihmast märjad ja puud kui leinapärjad
ja minu hing kui mõranend karniis.

Veel kord …

Viimne ratsu

K. Frenreisz, eestikeelsed sõnad H. Soop

Loojangule vastu kappab üksik hobune,
kuhu viib küll tema tee, kas tal pole peremeest?
Kiirest jooksust sasitud on uhke ratsu lakk,
tolmune on sile nahk, kauneis silmis valuvahk.

Miks nii on, sind ei vaja keegi enam nüüd
ja kas on kõiges selles sinul üldse süüd,
et meil kõik masinate abil tehtud saab,
aga sind inimene varsti unustab?

Koplist pääsnud, aina otsib oma kodu veel,
alles jäänud on küll tee, aga maja pole see.
Põrnitseb sind sajasilmne kivihiiglane,
just kui sulle selgeks teeks, et sa oled viimane.

Miks nii on, sind ei vaja keegi enam nüüd,
ja kas on kõiges selles sinul üldse süüd,
et meil kõik masinate abil tehtud saab,
aga sind inimene varsti unustab.

Loojangule vastu kappab üksik hobune.
Kuhu viib küll tema tee, kas tal pole peremeest?

Vihm koos päikesega

J. Fogerty, eestikeelsed sõnad M. Nõmmik

Keegi ütles mulle kord:
“Enne vaikus, siis ka torm”.
Ma tean, õhus tunda tormi on.

Siis kui vaikus läbi saab,
Raske vihm siis kastab maad.
Ma tean, koos päiksega võib sadada.

:,: Kuid, kas sa tead, kuidas vihmaga näib maa?
Kas sa tead, kuidas vihmaga näib maa?
Sajab vihm koos päiksega. :,:

Eile veel ja varemgi,
sadu lakkamatu siin.
Ma tean, on see olnud nii koguaeg.

Lõputuna tormi käes,
otsast peale iga päev.
Ma tean, koos päiksega võib sadada.

:,: Kuid, kas sa tead, kuidas vihmaga näib maa?
Kas sa tead, kuidas vihmaga näib maa?
Sajab vihm koos päiksega. :,:

Wellerman

Uus-Meremaa madruste laevalaul, eestikeelsed sõnad T. Pae

Kui sadamast merele väljub laev, siis elevust täis on terve päev
Kaugele ulatub silmapiir. Tuul meid edasi viib. – (ho!)

:,: Kuum tee ja pudelis rumm, mehed on valmis trotsima tuult.
Ei loe meile külm ega torm, sest ootamas Vainupea rand. :,:

Jah kapteni sõna on laeval käsk. Ei aita raev, ei nutt ega mäss.
Mehine ramm ja distsipliin lainetest läbi meid viib. – (ho!)

:,: Kuum tee ja pudelis rumm, mehed on … :,:

On nädalad kiirelt möödunud ja ümberringi meri ei muud.
Meid vahuselt tervitab pirakas vaal ja kuskilt ei paista maad. (hei!)

:,: Kuum tee ja pudelis rumm, mehed on … :,:

Kõik mehed on vormis, ei rauge ramm, silm on selge ja kindel samm.
Ragiseb mast, kui vilistab tuul ja suunda näitab kuu. – (ho!)

:,: Kuum tee ja pudelis rumm, mehed on … :,:

Kui meri on sile kui peegelklaas ja päike pealage kõrvetab.
Päevatöös, siis meestel paus ja tekil kõlab laul. – (ho!)

:,: Kuum tee ja pudelis rumm, mehed on … :,:

Nüüd seilatud on mitu kuud, on väsinud vaim ja kondid luud.
Särab silm ja taastub ramm, kui paistab Vainupea rand. – (ho!)

:,: Kuum tee ja pudelis rumm, mehed on … :,:

Õnne soovime sul

Patty ja Mildred J. Hill, 1893, eestikeelsed sõnad rahvalooming

Õnne soovime sul!
Õnne soovime sul!
Palju õnne, palju õnne,
Õnne soovime sul!

Öö Chicagos

M. Murray ja P. Callender, eestikeelne tekst H. Karmo

Isa oli mul politseimees Chicagos
aeg oli raske siis – gangsterid, vaesus, kriis.
…
Oli öö nagu ikka siis, loeti dollareid USAs.
Kuid sel hetkel Chicagost sai kuri kuulsaks üle maa.
Al Capone on nüüdsest boss, elu väärt vaid mõni kross
ning on lauldud selle laul, kes veel seadust hoiab aus.

Ja ema nutma jäi sel ööl, kui ringi surm Chicagos käis
Isa polnud tulnud koju töölt
oodata või kõike sellelt öölt veel ja veel
Ja ema nutma jäi sel ööl, kui ringi surm Chicagos käis
Teki üle laste laotas ta
jumalasse usu kaotas ta sellel ööl.

Nurgalt ilmus üks tume "Ford", automaat jääle sülgas kord.
Teadku linn, et Al Capone pole mingi süütu kloun.
Kõlas laske lausa reas kõlas häälgi nende seas
"Poisid, võmme juba on saanud surma sadakond"

Ja ema nutma jäi sel ööl, kui ringi …

Ja siis äkki nii vaikseks jäi. Oli kuulda kell veel käib …
Isa seisis ukse peal haaras ema sülle seal.
Kuigi ise näost nii hall oli õnne olnud tal.

Käis ringi surm sel ööl, na-na, naa-naa-na-na-na ... , käis ringi surm sel ööl.
Isa polnud tulnud koju töölt, oodata võis kõike sellelt …
Ja ema nutma jäi sel ööl, kui …

Öö jahedust kallab

Rahvalik viis

Öö jahedust kallab, head ööd, head ööd.
Su akent ma valvan, head ööd, head ööd.
Kui tahad, siis lähen, head ööd, head ööd.
Kuu valguses tähed, head ööd, head ööd.

Sa ära minu süda, süda, süda
Nii ärevalt löö, löö, löö.
Jää vait, minu süda, head ööd, head ööd.

Nüüd üksi ma lähen, head ööd, head ööd.
See soov oli sinu, head ööd, head ööd.
Kuid lootus on elus, head ööd, head ööd.
Kord koos minna võime, head ööd, head ööd.

Sa ära minu süda ...

Sa tahtsid, et lähen, head ööd, head ööd.
Ma teadsin, kord tuled, head ööd, head ööd.
Mult andestust palud, head ööd, head ööd.
Ka sina jääd üksi, head ööd, head ööd.

Sa ära minu süda ...

Taevas säravad tähed, head ööd, head ööd.
Ei mälestus rauge, head ööd, head ööd.
Veel mõttes ma seisan, head ööd, head ööd.
Su akna all kaua, head ööd, head ööd.

Sa ära minu süda ...

Hulk päevi läin´d mööda, head ööd, head ööd.
Nüüd koos minna võime, head ööd, head ööd.
öö jahedust kallab, head ööd, head ööd.
Me õnn pole kaugel, head ööd, head ööd.

Ütle meri, mu meri

A. Uustulnd

Merel puhumas on tuuled,
tuuled need on trotsi täis.
Kas mind suudlesid su huuled
või ehk tuul neist üle käis?

. :,: Ütle, meri, mu meri,
miks sa siia mind tõid,
Ütle, meri, mu meri,
kas ma lahkuda võin? :,:

Mere kohal särab taevas,
taevas see on tähti täis.
Palju tähti alla langes,
palju rohkem alles jäi.

Ütle, meri …

Mere kaldal liivaluited,
luited need on jälgi täis.
Kes need jäljed siia jättis,
kes neid jälgi mööda käis?

Ütle, meri …

Merevetel sõitvad laevad,
palju laevu merre jäi.
Mere kohal särab taevas,
taevas see on tähti täis.

Ütle, meri …

VAINUPEA

WWW.VAINUPEA.EE